

„A PLÉBÁNOS NYARAL...”

Pár gondolat arról, hogyan telik a plébános nyara

Meg tel el is, de leginkább az őszt szeretem. Legfeljebb nehezen viselem a hőséget és a tenger sem vonz. A Balaton közelében sem jártam vagy 10 éve.

Kicsit több a szabadidőm, ennek örülök. Semmi másabb nem történik, hittanórák nem lesznek, az emberek a környezetemből a Balaton felé veszik az irányt. A szolgálat ugyanaz, talán kicsit kevesebb a kötött. Ki nem

egy dolgozatot is szeretnék megírni, eléggé halogattam. Jó lenne angolt is tanulni végre. Pár éve kérdezte tőlem valaki itt Kanizsán, soha nem megy szabadságra? Nem. Pihenni szoktam, azt is szabadon, meg dolgozni is. Azt is szabadon. (plébánosom így tanította, káplán koromban). Úgy, ahogy érik a kertben a paradicsom, sárgabab, és pár zöldség. A termé-

aki az életemben rejtve jelen van. A szerettem életében is jelen volt. Nem szeretnék elszakadni, hátha valamilyen visszatérek..., és gyökértelen sem szeretnék lenni, messze idegenbe, a Fertőpart és a Rábaköz is a Szűzanya öle, igaz ott mosolyog is. Szép a mosolya (Osli), áldottak könnyei (Győr).

Úgy néz ki, a nyáron zárandokút nem nagyon lesz. Itthon kell a lelkemmel törődni. Ez nehéz feladat. Tespedni nem szeretnék. Szeretnék rendszert vinni a napok gyors folyásába. Könyvet már csak elektronikus eszközön tudok olvasni, jelenleg azon gondolkodom, jó lenne, jót tennie a Szent József közösségének és lelkemnek is, pár napos lelkigyakorlat. Talán fülekre, szívekbe talál. próbálom szervezni. Pár ifjúsági, hittanos programot is szervezünk, nem kellene elkallódnia, és a nyárnak úgy eltelnie, hogy csak a gyónólista gyarapodott a kegyelmi megkiürült.

Sokszor olvastuk, „aki a Fenséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen” (Zsolt 91,1). Ezen a nyáron sem távolodni, sem eltávolodni nem szeretnék Istentől, árnyékában szeretnék maradni, és pihenni is, ugyanezt kívánva az AHA-olvasónak.

Szép és áldott, nyarat!

Csorba Tamás plébános

égtem, bele nem untam, talán fásultság sem vett erőt rajtam, örömem megvan, kedvem jó, legfeljebb a testem bajai jelzik ólom súlyukat.

Kanizsa lelassul, gyérül, és nyugodtabb tempót vesz fel. Így szeretem Kanizsát, ezzel a nyári nyugodt napokkal, a 10 hónapos tempós szolgálat után. Várom is, júliusban a plébánia élete is lassul.

Besegítek a paptársaknak, rendet rakok a környezetemben, szeretnék pár filmet is megnézni, és legalább minden másnap sétálni egy nagyot a város körül, nem csak sietve, ügyet intézve, hanem látva is. Közben még

szet szép és áldott rendje szerint. Nézem, csodálom, erre is lesz alkalom.

Otthonérzetem belülről és „felülről” fakad, menekülnöm nem kell, helytől se, személyektől se, szolgálatától se. Így volt ez rosszabb és jobb külső körülmények között, faluban és városban, romák és magyarok, szegények és gazdagok között is. Ott is, akkor is otthon voltam. Nem vágytam kifele, másfele, másra.

Hazafele is kell mennem, még rendeznem kell őseim hagyatékát, sírokat, kicsit nézni, ami jel maradt a múltból. Nem siratni, csak megállni, elmerengve, keresve valamit, Valakit,

PIHENÉS, SZÓRAKOZÁS, SZABADIDŐ EGY HÍVŐ SZEMÉVEL

A címet olvasva bizonyára sokan fel-sóhajtanak. Ha nekem arra időm, pénzem, lehetőségem lenne! Ráadásul a kereszténységgel, a hívő emberekkel kapcsolatban létezik egy igaz-talan sztereotípia is. Eszerint a szórakozás, nevetés nem méltó egy keresztényhez, a templomba nem szórakozni járunk, a keresztény embernek nincs szüksége vigadozásra. Szent István királyunkról például azt jegyezte fel a krónikaírója, hogy soha még egy mosoly sem látszott az arcán. Tudatában volt a halandó és bűnös létnek, nem engedett az evilági kísértéseknek.

Aki olvasta Umberto Eco *A Rózsa neve* című könyvét az pontosan érti miről beszélek. A középkori kolostorban játszódó krimi épp arról szól, miként próbálja meg gyilkosságok árán is megakadályozni az öreg szerzetes Arisztotelész a Poétika című művének a nevetéstől szóló fejezetének a napvilágra kerülését.

Pedig a szabadidő jókedvű eltöltése, a szórakozás, a pihenés nem örögtől való.

„Isten a hetedik napon befejezte művét, amit alkotott. A hetedik napon megpihent munkája után, amit végzett”(Ter 2,2-3). „Hat napon át végezd munkádat, a hetedik napon szünetelj, hogy ökröd és szamarad is pihenjen, s hogy szolgálód fia és az idegen is felüdüljön”(Kiv 23,12-13) — olvashatjuk a Szentírásban. Isten tehát maga biztosított a pihenésre szabadidőt számunkra.

Mit is jelent nekünk ez a szabad idő? Többek között azt, hogy ilyenkor kiléphetünk a mindennapi taposó malomból, a sűrű hétköznapiokból, belefeledkezünk olyan tevékenységbe, vagy éppen semmittevésbe, amit nem befolyásol a sürgető idő, a külső nyomás. A szabad idő Isten ajándéka. A szabadidőnket ha lehet, töltsük pihenéssel, szórakozással! Hiszen a szórakozás élvezetet, önfeledt vidámságot, kikapcsolódást jelent, örömet okoz.

Vajon a keresztények szórakozhatnak? Miért ne? Nincs a Szent írásnak olyan szakasza, amely ezt tiltaná. A szórakozás, pihenés nem elpazarolt idő. Nem méltatlan dolog egy komoly hívő ember számára sem. A szórakozás olyan, mint a bor, arra való, hogy az ember szívét felvidítsa. Gondoljunk a Kánai mennyegzőre! Jézus borra változtatja a vizet. Nem egy

vallási szertartás keretében, hanem egy a lakodalomban ahol elfogyott a bor, és valószínűleg „leült” a hangulat. Nem valószínű, hogy ebben a helyzetben Jézus komor tekintettel, bánatosan magába mélyedve üldögélt egy sarokban.

A szórakozás célja természetesen nem a tudatunk kikapcsolása, nem menekülés a valóság elől. Célja az, hogy felszabadult állapotba kerüljünk az örömmel végzett tevékenység által.

A szabadidő szórakoztató eltöltésének a legtöbb esetben elengedhetetlen velejárója a társaság, a családtagok, barátok közössége. A közösségben kellemesen eltöltött idő meg-

erősíti bennünk az összetartozás érzését, ahogy ezt megtapasztaljuk a szent misében is. Hiszen Isten a közösség által is szól hozzánk.

Egyházközségünkben is egyre gyakrabban felmerülő igény, hogy ne csak a misék alkalmával találkozzunk, hanem legyenek köztünk kötetlen, őszinte beszélgetések, közösségi programok, kiránduljunk, legyenek lelki gyakorlatok, zárandoklatok, de akár bál, zene, tánc is.

Hogy ki, mivel tölti a kevés szabadidejét, az lelki alkat, vérmérséklet, életkor, családi állapot kérdése is. A lényeg, hogy elérjük azt az állapotot, amit Csikszentmihályi Mihály „flow” élménynek nevezett. A flow az elme működésének egy olyan állapota, amelynek során az ember teljesen elmerül abban, amit éppen csinál, amitől örömmel töltődik fel, abban teljesen feloldódik, minden eltörpül mellette. Nem kell nagy dolgokra gondolni. Örömmel tölthet el bennünket egy jó könyv olvasása, egy jó film, egy jó beszélgetés kedves barátokkal egy pohár bor mellett, nyári estéken egy kerti sütögetés, kirándulás a természetbe, kerékpározás, úszás, sportolás, társasjáték a gyerekekkel. Amihez kedvünk, tehetségünk vagy anyagi lehetőségünk van. A fiatalok különösen igénylik a társaságot, a kortárs közösséget. Nekik kifejezetten jó szabadidős programok a katolikus ifjúsági táborok, fesztiválok, zárandoklatok.

Ne törődjünk hát bele abba, hogy nincs, vagy alig van szabadidőnk. Itt a nyár, a szép idő, a sok napsütés. Szakítsunk ki magunknak akár csak egy szabad délutánt is, keressük egymás társaságát, élvezzük a természetet, legyünk jó kedvűek, felszabadultak, erre a kis időre felejtjük el a gondokat, csak élvezzük azt az időt, amit Isten ajándékba adott nekünk, hogy ezzel is kifejezze szeretetét gyermekei iránt!

Kökényes Julianna

ZARÁNDOKLATRA KÉSZÜLŐDVE

Többen is kérdezték az elmúlt hetekben, hogy mikor szervezünk újra utat Medjugorjébe. Már több mint egy év eltelt utazás, zarándoklat nélkül. Kénytelenek voltunk bezárkózni és most megérezve a szabadság szelét: mennénk. Nem említettem senkinek, csak a legközelebbi hozzátartozóimnak, hogy május utolsó hetében elutazom ebbe a csodálatos herzegovinai faluba.

Megvolt az indulás ideje, a szállás, sőt, még a PCR-tesztre is sikerült pünkösdi hétfőn a kora reggeli órákban időpontot kapni, hogy másnap, kedden már a friss teszteredménnyel a zsebemben minél hamarabb indulhassak. Előtte hétvégén szombaton néztem meg az útlevelem, és vettem észre, hogy hamarosan lejár. Amatőr hiba, de valahogy elmaradt ennek az ellenőrzése. A konzuli szolgálatot is felhívtam és érdeklődtem, hogy vajon érdemes-e megkockáztatni az utazást. Nem javasolták. Legalább 90 napi érvényesség kell a tervezett visszautazás időpontjától számítva, és nekem csak körülbelül 60 napom volt. Azt mondják, hogy Medjugorjébe csak az jut ki, akit vár a Szűzanya. Talán engem most nem várt annyira...

De nem voltam elkeseredve. Évekkel korábban talán szomorúság töltött volna el, de mostanra már más-hogy szemlélem ezeket az utakat. Korábban, ha bármi problémám akadt, ha úgy éreztem, hogy valamit meg kell beszélnem a Mennyei Édesanyámmal, akkor mentem. Évente akár többször is. Előtte készültem: próbáltam egy időre jobb lenni, buzgóbb az imádságban és a bűjtben, a parancsolatok megtartásában. Oda-kint aztán szabadon megélhettem a hitem, hogy teljesen normális dolog rózsafüzérrel a kézben imádkozva sétálni és naponta szentmisére járni. Az esti szentségimádások, a különböző imaprogramok és a látnokokkal való találkozás mind nagy kegyelmeket tartogattak. A program nagyjából ugyanaz volt minden alkalommal: egyik nap a „Jelenések hegye”, a Pod-

brodo, másnap keresztút a Krizevácon és utóbb egy pár éve „felfedezett” helyre, a Neretva folyó völgyében elhelyezkedő kis falucska, Surmanci kápolnájába is ellátogattunk egyéni, kis vagy nagycsoportos szervezésben egyaránt. És persze ott voltak a találkozások, a beszélgetések régi és új ismerősökkel. Kint nyitottabbak az emberek. Nyitottabbak a Kegyelemre és nyitottabbak egymásra is. Jó dolog zarándoknak lenni és kilépni az itthoni valóságunkból.

Hazatérve persze hamar visszazökentem a megszokott dolgaimba és folytattam szinte ugyanott. Pedig hányszor fordítottam már úgy a kulcsot, induláskor bezárva az ajtót, hogy mostantól megváltozik az életem, ez a zarándoklat más lesz, új emberként térek haza. Nagy elhatározásokkal, fogadalmakkal indultam útnak de a tengernyi kegyelem ellenére, csak nem sikerült fordítanom a dolgaimon. Hogy lehet, hogy kint működik, itthon pedig nem?

Többször is megfogalmazódott bennem: olyan jó volna, ha a kettő összeérne. Ha olyanok lehetnénk itthon is, mint Medjugorjében. Meg persze fordítva: ha olyanok lennénk a zarándoklaton, mint idehaza. Ha a két em-

ber összeérne, végre megtalálná önmagát. Így a zarándoklaton sem lenne nagyobb „szent”, mint amilyen itthon és idehaza is az a kegyelemre való nyitottság, elfogadás jellemezné. Ha valahogy a vallásosságát össze tudná egyeztetni a mindennapok tempójával és jutna idő a rózsafüzérre, szentségimádásra, az Úrhoz való fordulásra. Ha végre természetessé válna Istennel élni. Végső soron azért megyünk zarándoklatra, hogy az Isten közelében tölthessünk

egy kis időt: Rá figyelve, rá koncentrálni, meg persze hogy elnyerjük az Ő figyelmét. (Mintha nem volna ránk gondja életünk minden pillanatában.) Milyen jó volna, ha zarándokok maradnánk hazatérve is...

...merthogy, végső soron, azok vagyunk egész életünkben. A buszon el szoktam mondani: a zarándoklat „küszöbtől küszöbig” tart. Pedig nem is így van. A zarándoklatunk a születésünkkel veszi kezdetét és egészen a Menyország küszöbéig, az Úr Jézus Krisztus színe látásáig tart. Ezzel a zarándoklelkülettel járjuk továbbra is utunkat amíg nem jutunk el egyéb helyre, addig itt Nagykanizsán, a Szent József Plébánián is.

Lábodi István

K Ö R K É R D É S

Kezdődik a nyár. A nyár a mezőgazdasági munkák mellett hagyományosan a nyári szabadságok, a pihenés, szórakozás ideje is. Cikkünkben arról kérdeztük egyházközségünk tagjait, mire emlékeznek szívesen, mivel töltötték gyermekkoruk nyarait?

Bálint Pálné nyugdíjas tanár

Gyermekkoromat Hosszúvölgyön töltöttem. Vallását gyakorló családban nevelkedtem nővéremmel, szüleimmel, nagyszüleimmel együtt. Szüleim hármass nevelési elvet követtek. Tanulj képességeid szerint! Dolgozz korodnak, erődnek megfelelően! Imádkozz, hogy Isten áldása legyen minden tevékenységeden!

A fizikai munkavégzés szerves részét képezte az általános iskola nevelési programjának is. Ennek részeként az amúgy kemény mezőgazdasági munkát végző szülők társadalmi munkájával támogatva, a helyi termelőlőszövetkezet által vásárolt balatonfenyvesi telken felépült az iskola nyaralója.

Mi gyerekek nem térítési díj ellenében vakációzhattunk a Balaton partján, hanem az iskola kertben végzett munkával, munkaórával érdemeltük ki az egy, vagy kéthetes nyaralást. Mindenféle konyhakerti növényt termeltünk tanáraink irányításával (tevékeny részvételével), továbbá epret, ribizlit, málnát is, amit mi gyerekek a szülőkkel értékesítettünk a kanizsai piacon.

Kb. 180-190 tanulója volt az azóta

már körzetesített iskolának.

Szégyennek minősült, ha bármelyik társunk nem gyűjtötte össze a munkaórákat, s ezáltal kizárta magát a nyaralás lehetőségéből, amit pénzzel a szülők nem válthattak meg.

Ha az akkori hitéletemre gondolok a cselekvő szeretet ami eszembe jut.

Hittanra járatták a gyerekeket a 60-as években egyenlő volt a hatalommal történő nyílt szembeszegüléssel. Mi gyerekek ebből keveset éreztünk. Vidám emlékeim vannak a homokkomáromi kolostorban és templomban tartott hittan órákról. Az akkor ott szolgáló atyának mindig volt ideje és kedve egy kis erdei sétára, kihasználva annak közelségét.

Megismertetett bennünket a különféle fajtákkal, azok terméseivel és persze számóca szedésre is nyílt lehetőség.

Az ő szavai gyermekként belém ivódtak, miszerint az önzetlen szolgáló szeretet kell, hogy irányítsa egy vallását megélő hittanos életét. Nem kellett ahhoz koronavírus járvány, hogy ráterelje figyelmünket az egyedül élő öregekre, elesettekre.

Örömmel, egymással versengve váltaltunk bevásárlást, tűzifabehordást.

Kik voltak hatással még hitem alakulására?

Elsősorban szüleim személyes példaadása, édesanyám mai napig élő mély Mária tisztelete. Nagyanyám imára kulcsolt kezén megkopott rózsafüzére az ami előttem van, ha felidézem emlékét. Az esti közös éneklések az imakönyvből tv-nézés helyett. (Nem volt televízió).

Szelíd kényszerrel és persze példaadással belénk nevelt vasárnapi misék igénye. Ha esett, ha fújt a szél és kopogó fagyok idején is csak azt a választási lehetőséget kaptuk, hogy 1 km-re Fűzvölgyre, vagy 2 km-re Homokkomáromba megyünk misére. Természetesen mindenki gyalog. Boldog voltam, amikor bérnálásom alkalmával én köszönhettem verssel püspök atyát.

Mi minden jut eszembe gyermekkorom nyarairól?

Első balatoni nyaralásomat munkával érdemelttem ki, bár akkor még csak 8 éves voltam.

Mondhatni megdolgoztam érte. Azt hiszem már akkor megtapasztaltam a közösségben végzett munka örömét, személyiségformáló erejét, továbbá azt, hogy legyen szellemi vagy fizikai munka, egyformán becsülendő.

Szüleink áldozatos munkája is így vált még értékesebbé számunkra. Nálam az együtt éneklés, mint örömforrás, ott a homokkomáromi templomban lett egy életre szóló igény, mert gyermekként tevékenyen részt venni szentmiséken és énekünkkel emelni annak ünnepélyességét maga a hitbéli boldogság.

Fürné Kinsztler Anita

Ha nyár, akkor tábor! Még hozzá ifis tábor, hogy ne csak a test, hanem a lélek is feltöltődjön...

13 éves koromtól minden évben részt vehettem valamilyen keresztény táborban, többnyire református lelkészek által szervezettben, mivel református gimnáziumba jártam. Több katolikus, evangélikus és baptista barátommal tettük igazán ökumenikusá ezeket az alkalmakat. Nagyszerű programokat szerveztek nekünk, melyek máig szép emlékek. A túrák, kirándulások, szalonnasütés, számháború, strandolás mellett életre szóló élményt adtak a különféle előadások, meditációk, közös éneklések, imák,

dicsőítések. Egyszer egy hajnalig tartó virrasztáson is részt vettünk, melynek során egymásért, illetve előre leírt imaszándékokért imádkoztunk mécsesek fénye mellett. Elgondolkodtató, hogy mindössze 15-17 éves fiatakként mennyire meg tudtunk nyílni Istennek és egymásnak, és csodálatos módon munkálkodott közöttünk a Szentlélek. Sok mindent tanultam ezeken a nyári heteken: egymást tisztelni, szeretni, elfogadni a más-ként gondolkodókat, és a Krisztusba vetett hitem is sokat mélyült. Igazi Isten-élményben volt részem, mely a mai életemre is kihat és erőt ad.

Később, egyetemistaként bennünket, ifiseket hívtak alsós hittanosok táborába segítségnek, felügyelőnek, csoportvezetőnek. Felnőttként pedig magam is vezettem már tábort, és igyekeztem a fiatakként kapott értékeket átadni a rám bízottaknak.

Manapság sok felnőttet hallani, hogy ezek a mai fiatalok hogyan viselkednek, nem tisztelnek senkit és semmit stb. Pedig mi is biztosan ilyenek voltunk, legalábbis kívülről nézve. Azonban az akkori, ma már idős pedagógusok, papok, lelkészek gyerekekért végzett fáradhatatlan munkájának sok gyümölcse lett. És így van ez ma is, biztatom a kirándulás-, zárandoklat- és táborszervező lelki vezetőket: az elvetett mag bő termést fog hozni!

Saffer Józsefné nyugdíjas

Ebben a nehéz időszakban lettem megszólítva erre a tanúságtételre, amely egy emlékemről szól. Akkor is és most is, örömmel töltött és tölt el. Ennek a gyermekkori emlékemnek a felidézése a mostani nehéz, pandémiás időszakot is elviselhetőbbé tette számomra.

Egyszerű, de nagyszerű családban élve nem adatott meg számomra, hogy minden nyáron nyaralhassak. Miért is? Hát a körülményeim. Édesapám egyedüli kereső volt a három gyermekkel élő családban. Bár ez így is szép és jó volt. Mégis két nyáron lehetővé vált, hogy anyukám testvére által elhagyhattam a várost és egy nagyobb várost, Pécs-et ismerhettem meg. Unokanővérem, aki már akkor az orvosi egyetemre járt, megörven-

deztetett a város és a környék nevezetességeink bemutatásával. Mit is láthattam? A nagymúltú városból a Széchenyi teret egyedi hangulatával, a híres Nádor szállóval. További török emlékeket: Gázi Kászim pasa dzsámiját, Haszon pasa dzsámiját, a tö-

rök fürdők épületeit is. A zsinagóga épületét, a barbakán kör alakú bástyáját, ami a püspöki vár része. Pécs a Zsolnayak városa. Híres alkotása városban a Széchenyi tér egyik ékesége a Zsolnay-kút, amely Zsolnay Miklós ajándéka volt a városnak. Nem mehetek el szó nélkül a Székes-egyház monumentális épületének megemlékezése nélkül. Védőszentjei Szent Péter és Szent Pál. Ma már Basilica minor ranggal rendelkezik. Ezeknek az épületeknek, műemlékeknek a látványa gyermekként is lenyűgöztek. A Mecsek lábánál elterülő városból csak egy ugrás a természet, a jó levegő, a Mecsek maga. Ez a szabadság a friss levegőn való kirándulások a mai napig meghatározzák a természethez való viszonyulásomat. A zezugos kiránduló utak, a Zengő megmászása életre szóló élményt adtak. A Pécs környéki kirándulások, mint pl. Abaliget, Siklós, a Villányi hegység mind — mind újdonság volt számomra. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy még az utolsó években működő villamoson is utazhattam. A nagynéném háza környékén az utak mellett ringlőszilvafák sorakoztak. Azokon a fákon termett a legfinomabb gyümölcs. Rozika néném főztje, a napi úticsoma-

gok, erőt adtak a kirándulásokhoz. Minden nap fáradtan, élményekkel gazdagodva értünk haza. Az esti fürdés után édes volt a pihenés. Ezekért az élményekért a mai napig hálás vagyok a nagynénémnek és családjának, akik ezt lehetővé tették számomra. Élmény volt és élmény ma is, több tíz év távlatában is. Ezt az érzést megélni lehet, elmondani csak érintőleg.

Maresch Szilvia

Amikor eszembe jutnak a gyermekkorom nyarai, mindig véget nem érő nyarakra gondolok. Minden nyaramat egy magyarországi aprócska faluban töltöttem, ahol éltünk és a mellette lévő üdülőfaluban, ahol édesanyám dolgozott. Minden reggel korán mentem a dolgozókat szállító vonattal, és miután az üdülő vendégei felébredtek, nagyon sok gyerekkel megismerkedtem, és velük barátkoztunk. Sokszínű beszélgetéseket folytattunk, hisz minden család máshonnan jött, mások voltak a szokásaik, de a közös játék mindenkit egyformán szórakoztatott. Beültünk a nagy tujába és titkokat meséltünk, mi lányok egymás haját fontuk. Esős időben rejtvényeket fejtettünk, olvastunk és társasoztunk. Volt időnk mindenre, legfőképpen megismerni és megszeretni egymást. Akadt olyan visszatérő Budapesti család, akikkel évekig tartó barátság alakult ki közöttünk. Így láthattam és tapasztalhattam meg a főváros sok csodáját, a Budavári palotától a Vidámparkig, a fogaskerekűzéstől a Duna parti sétáig.

(Folytatás a 6. oldalon.)

KÖRKÉRDÉS

(Folytatás az 5. oldalról.)

A Balatonban minden nap fürödhettem. Azóta sem szűntem meg a tó szerelmese lenni, legyen az időjárás akár milyen. A napsugarai amint a felhők mögül megérintik a vízszínét, a lelke-mig hatolnak. Futó nyári záporban noha a testemet a lágy meleg víz takarta és ringatta, a hideg esőcseppeket a mai napig érezni vélem a fejemben. Meg-unthatatlan a sárosan csapkodó szürke, a haragosan tajtékzó zöld és a szelíden csillogó kék víz. E tündöklő tó kimeríthetelen kincses tárháza a költők és festők örökbecsű alkotásainak, kedves talaja a népdalnak, a víg, majd bánatos nótának, a romantikus zenének. A tónak sok tekintetben tenger jellege van. Szeretjük is bizonyos büszkeséggel „Magyar tenger”-nek nevezni.

Délutánonként hazavonatoztunk és a szomszéd, már ismerős kortársaimmal bicajoztunk, eljártunk a rétre vadvirágcsokrokot szedni. Legjobban azt szerettük, hogy még a nevünket is megváltoztathattuk, más bőrébe bújhattunk. Az ügyesebbek, sportosabbak fára másztak, fejen álltak, a fiúk katonásdit játszottak, a lányok „papás-mamást”. Mindenki készült a felnőttkori „szerepére” és mindez nem tudatosan történt. Rossz idő esetén szomszédoltunk és soha senkinek nem voltak terhére mások gyermekei, elfértek az övéi mellett és szeretettel invitálták a közös, ámde szerény ebéd elköltésére is.

Mindig volt cicánk, nagyon szerettem őket, okosak és a világ legmegnyugtatóbb hangját ők adják ki a dorombolásukkal. Nem is csoda, hiszen bizonyított tény, hogy a macskatulajdonosoknak a szívrohamra 40, a sztrókra 30 százalékkal kevesebb esélyük van azokhoz az emberekhez képest, akik nem tartanak macskát. A kilincsükre felugrott Picurkánk és a fejével lenyomva azt, jött be a lakásunkba. Egyke lévén sokszor ők helyettesítették számomra a testvért és eltűrték, hogy játsszak velük kedvemre. Barbie helyett a kukorica-babát fésültem. Nagyon jó fantázia-fejlesztő játék, hogy ki milyen figurát

Filmajánló:

TÍZPARANC SOLAT (Rendezte: Krzysztof Kieslowski)

Sokat gondolkoztam azon, hogy mely keresztény filmek voltak rám nagy hatással, gondolkodtatak el és okoztak a művészi mellett lelki élményt is. Kifejezetten olyan filmeket kerestem emlékezetemben, amelyek nem kötődnek szorosan a Bibliához vagy a keresztény hagyományhoz, hanem úgy mesélnek el egy akár hétköznapi történetet, hogy annak szellemiségén érződik a vallási kötődés.

Így jutott eszembe egy olyan filmsorozat, amely meghatározó élményt jelentett számomra.

Krzysztof Kieslowski lengyel filmrendező *Tízparancsolat* (*Dekalog*) című filmsorozatáról van szó, amelynek hősei nem szentek vagy példaképek, hanem látszólag átlagos emberek a '80-as évek Lengyelországában. A szereplők többsége egy lakó-

lát bele egy adott formájú természetbe.

A vidéki élet sokkal közelebb hozta számomra a Munkácsy Mihály és Lotz Károly képek valódiságát. A falusi emberek mindent megtermeltek, ami az élet fenntartásához szükséges volt. Mi gyermekek természeti környezetben nőttünk fel, megismertük a növényeket és az állatvilágot. Már néhány éves korunktól a szülőknek segítettünk a munkák elvégzésében.

Szeretet, család, barátság, öröm, nevetések idéződnek fel bennem, ha gyerekkorom nyarain tűnődöm.

telepen él, és ebben a környezetben játszódik a legtöbb jelenet.

A rendező minden parancsolathoz egy önálló filmet készített, így valójában nem is sorozatról, hanem különálló történetekről van szó, amelyek az adott parancsolathoz tartozó morális, erkölcsi kérdéseket vetnek fel. Kieslowski azzal is törekedett a filmek önálló voltát hangsúlyozni, hogy mindegyik epizódot más operatőr fényképezett. Mindegyik történetnek meg van a maga drámaisága, olykor meglepő fordulata, mégis azt érezzük, hogy ezek a hősök közel vannak hozzánk, életük olyan kérdéseket vet fel, amelyekre nekünk is választ kell adnunk.

Nézzük példaként az első részt, az 1. parancsolatot: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

A film főszereplője egy apuka, aki a számok, a tények embere, nagyon hisz a tudományban, hiszen maga is kutató, tudós ember. Alapos, tudományos számításokkal arra jut, hogy a közeli befagyott tó jege már elég vastag, így elengedi a kisfiát korszolyászni. Az apuka meg van győződve arról, hogy mindent helyesen számolt ki, figyelembe vette a hőmérsékletet, a víz sűrűségét, az idő tényezőit, tehát nem lehet baj. A kisfiú alatt azonban mégis beszakad a jég, és bekövetkezik a tragédia.

Az apuka magában, a tudásában bízott leginkább, a tudománynak szolgált, nem pedig Istennek. Súlyos árat fizetett ezért: elvesztette a legdrágábbat, a gyermekét.

A *Tízparancsolat* című filmsorozat további részei is hasonlóan súlyos, emberi erkölcsi kérdéseket vetnek fel. Mindegyik epizódon, mindegyik történeten hosszan lehet gondolkodni, és saját válaszokat adni a felmerült dilemmákra, kérdésekre.

A filmsorozat elérhető az interneten, de olykor a közszolgálati televízió is műsorára tűzi.

Maresch Dániel

A TERMÉSZETFÖLÖTTI VILÁG KÖLTŐJE

Történelmünk során, a nagy művészeink lelkét gyakran megérintette a hit világa, Isten léte, vallásunk tanítása és az ünnepek varázsa. Megszámlálni sem tudjuk, hogy hány irodalmi, zenei vagy képzőművészeti alkotás született a Lélek indításából.

Alig múlt el pünkösöd nyolcada és Szentháromság-vasárnapja, amikor a végtelen Istent és az éltető Lelket

imádtuk. Az ünnepek kapcsán büszkék lehetünk magyar nyelvünk szellemi — lelki gazdagságára, szépségére, mely az Ómagyar Máriasíralommal kezdődött / Világ — világa, virágnak — virága, / és indult el hódító útjára, sok örömet és gyönyörűséget szerezve nemzetünknek.

A XV—XVI. században, amikor a költőink közül még sokan latin nyelven énekeltek hazánkról, magyar földünk szépségéről és értékéről, népünk harcairól és küzdelmeiről. A gondviselő Isten szólította Balassi Bálintot, hogy fényes tehetségével és költői zsenialitásával, anyanyelvünkön, szép versekbe szedve fejezze ki gondolatait, érzéseit, hitét, szeretetét és imádságát.

A Zólyom várában 1554. október 20-án született, evangélikusnak keresztelték és nevelték Balassi Bálint méltán lett a magyar nyelvű irodalmunk első, ragyogó csillaga, mely napjainkban is világítani és hatni akar hazaszeretetével és költészetének gazdagságával. Korának reneszánsz gyermeke volt, akinek életét átszötte a bűn, az emberi gyarlóság, de lelkéből lávaként tört elő a bűnbánat, az Isten irgalmáért könyörgő sok fohász és elmélyült imádság.

A Szentháromság és a Szentlélek költőjének tekinthetjük, mert világirodalmi szinten gyönyörű verseiben lelki és művészi izzással fogalmazta meg érzéseit és a természetfölötti világot.

*„Áldott szép Pünkösödnek gyönyörű ideje,
Minden egészséggel látogató ege
Hosszú útonjárókat könnyebbítő szele.*

*Te nyitod rózsákat meg illatozásra,
Néma fülemile torkát kiáltásra,
Fákat is öltöztets sokszínű ruhákba.”*

Nagy költőnk, az apostolokhoz hasonlóan várta a Szentlélek eljövételét és lelki kiadását, hogy jobb és tartalmasabb emberré alakítsa, akinek küldetése van a töröktől sanyargatott Magyarországon. A költő teológiai pontossággal írja le a Szentlélek működését a világban és az emberek lelkében.

A költőink közül elsőként versel arról, hogy a lelkünknek a Szentlélek templomának kell lennie. A Szentlelket tartja a szeretet és a szerelem elindítójának, de ő a

házasság, a család és az ember legfőbb védelmezője is. A Szentlelket várja, hogy szentelje és áldja meg a szívünket és tegye bölcsé az életünket.

*„Az Szentháromságnak harmadik személye,
Szerelemnek Isten szerént gerjesztője,
Az jó házasságnak ki vagy bölcs szerzője
Szívek szentelője.*

*Könyörgök tenéked, hogy szentelj meg engem,
Tulajdon templomod, hogy lehessen lelkem,
Szeplő nélkül tiszta legyen én életem,
Lakozzál bennem.”*

Nem akarjuk szentté avatni Balassi Bálintot. A levelei és a róla való megemlékezések árulkodnak gyarlóságáról, de arról is, hogy őszintén áthatotta a lelkét a bűnbánat és a bocsánatért könyörgő imádság.

*„Bocsásd meg Úristen ifjúságomnak vétkeit,
Sok hitetlenségét, undok fertelmességét,
Töröld el, rútságát, minden undokságát,
Könnyebbíts lelkem terhét.”*

Az evangélikus vallású Balassi viszatért a katolikus egyházba. Erről tanúskodik a szepesi káptalan előtt 1586. július 27-én, és az esztergomi káptalan előtt 1586. augusztus 24-én letett hitvallása. Egyházunkat szerette, és vallásunk tanítása szerint akart élni. Ezt bizonyítja a szepesi káptalan levele, mely igazolja, hogy Balassi Bálint és felesége a szepeskáptalani templomban 1587. március 28-án elvégezték a húsvéti szentgyónásukat és szentáldozásukat.

Élete során plébánosokhoz, káplánokhoz, fiatal jezsuita atyákhoz baráti kapcsolat fűzte. Kevesen tudják, hogy amikor Krakóban tartózkodott, a legelőkelőbb lengyel katolikus főúr, Jan Kostka családjánál, Kostka Szent Szaniszló szüleinél vendégeskedett.

A költő, még a 40. évét sem töltötte be, amikor Esztergom ostrománál súlyosan megsebesült. Mindkét lábát amputálni kellett. Bűnbánó keresztényként, katolikushoz illő módon készült föl a halálra. Dobokay Sándor jezsuita atya készítette föl a nagy útra. Szentgyónással, szentáldozással, a szentkenet föl vételével várta az Üdvözítő Istennel való találkozást. 1594. május 30-án halt meg az esztergomi táborban.

Balassi Bálint erős hite, a gondviselő Istenbe vetett megnyugvása és halála hitelessé teszi mindnyájunk számára az életét és költészetét. Dobokay atyától tudjuk, aki virrasztva imádkozott a haldokló költő mellett, akinek a haláltusájában utolsó szavai voltak: „A Te katonád voltam, Uram, és a Te seregemben jártam.” A hívő embernek gondolnia kell a halálra, az idősebbnek pedig imádkoznia kell a jó halál kegyelméért. Ha megteesszük, a mi elmenetelünk is lehet kegyelmi, amikor belépünk a természetfölötti világba, ahol találkozunk, a minket megígélt igazságos és irgalmas Istennel.

Marics József

ÖT SZENTÍRÁSI SZAKASZ, AMELY LENDÜLETET ADHAT A NAPONAK

Reggelente néha sok nehézséggel nézünk szembe: lustának érezzük magunkat, nehezen jutnak eszünkbe napindító, pozitív gondolatok, vagy esetleg bal lábbal kelünk fel. Ilyen helyzetekben segítségünkre lehet néhány bibliai igeszakasz.

1. „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondolkodj, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet.” (Példabeszédek 3,5-6)

Engem mindig megnyugtat ez az igeszakasz. Sokszor, ha egy nehéz nap előtt állunk, jó arra gondolni, hogy Isten sokkal jobban tudja, mit csinál, mint ahogy mi azt gondoljuk. Éppen ezért jól indul a nap, ha már reggel összes bizalmunkat neki ajánlunk, hogy úgy történjenek a nap eseményei, ahogy Ő azt eltervezte számunkra, így teljesen felesleges aggódni és szorongani (és ez minden szituációra igaz)! Higgyük el, hogy az lesz számunkra a legjobb, ahogy az Úr tervbe vette!

2. „A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.” (Galáta 6,9)

Ugyanolyan fontos mások felé szeretettel fordulni, mint magunk felé. A napindítás már jól sülni kezd, ha kö-

vetjük az idézet utasításait, és valami jót teszünk mással. Felebarátunkkal, a bolygónkkal, egy állattal, egy idegennel... És ez a jótett minket is boldoggá fog tenni, így „aratunk majd.” De nagyon fontos, hogy saját magunkat se hagyjuk ki ebből, nagyon fontos saját magunk szeretete, hiszen mi is Isten képmásai vagyunk.

3. „Boldog az az ember, aki a kísértésben helytáll, mert miután kiállja a próbát, megkapja az élet koszorúját, amelyet az Úr azoknak ígért, akik őt szeretik.” (Jakab 1,12)

Reggelente bizony sokféle kísértés talál meg minket. Jó lenne még egy kicsit lustálkodni, visszahúzó az ágy, néha nehéz pozitív gondolatokkal indítani a napot és az élet napos oldalát nézni. De ha összeszedjük magunkat és helytállunk, „kiálljuk a próbát”, onnantól lendületet kapunk, és könnyebben fog menni az egész nap. Minden kis dicsőséget érdemes megünnepelni, akár azt is, hogy sikerül ébredés után „állítani az agyunkon” és azt gondolni: „Milyen jó nap lesz a mai!”

4. „Szabad akaratból hívott minket életre az igazság szavával, hogy mintegy az első termése legyünk teremtményeinek.” (Jakab 1,18)

Napkezdéskor jusson eszünkbe, az

Úr nem véletlenül hívott minket életre, célja van velünk. Ezt pedig köszönjük meg neki minden nap, mondjuk el már reggel, hogy miért lehetünk hálásak! Csodálatos dolog, hogy egy újabb napot ajándékozott nekünk Isten, hogy valami jót hozzunk ki belőle, hogy egészségesek vagyunk, van fedél a fejünk felett, biztonságban vagyunk... Bár alapvető dolognak vesszük ezeket, mert megszoktuk, igenis érdemes ezeket a dolgokat megköszönni neki!

5. „Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok.” (János 15,7)

Bár sokat hangoztattam, hogy bízzuk Istenre mindent, néha mégis kérrünk tőle dolgokat és ezeket ő figyelembe veszi. Nagyon fontos az imádkozás során, főleg reggel, hogy tervezzük meg a napot, beszéljük meg az Úrral is, mi tenne minket boldoggá, mi lenne jó, ha sikerülne abban az időszakban.

Még több erőt és reményt fog adni, hogy vele indíthatjuk a napot és jó tudni, hogy ő mindig mellettünk áll, figyelve arra is, ami a mi szívünk vágya.

Ujhelyi Dóra

Forrás: 777 blog

Egyházzenei rovat

A SZENTMISE ÉNEKEINEK MEGVÁLASZTÁSA

Előző számunkban a gregorián ének jelentőségéről írtam általánosságban, most viszont a miseénekek megválasztásának szabályairól, szempontjairól szeretnék írni.

Egy általános jelenséggel kezdem, amivel mi, kántorok időnként találkozunk. Előfordul, hogy a hívek közül valaki megkeres olyan szándékkal, hogy egy számára kedves éneket a szentmisében, amin ő is ott lesz, énekeljek el. Elsőre nem is tűnhet olyan rossz gondolatnak, de tudjuk, hogy egy ilyen kérés több sebből is vérzik, ezért illedelmesen mindig vissza kell utasítanom azt. Először is, mert a szentmise nem kívánságműsor, hanem áldozatbemutató, vagyis liturgia, sőt, az egyház liturgikus tevékenységének csúcspontja (Sacrosanctum Concilium, 10. pont).

Maga a liturgia görög eredetű szó, ami annyit jelent: népért végzett szolgálat. Tehát a népért, és nem egy fő kívánságára vagy elképzelése szerint. Ami pedig az énekek kiválasztásának szempontjait illeti, a főszabály a következő: a választott éneknek meg kell felelnie az adott nap, ünnep, liturgikus időszak jellegének, és azon belül magának a cselekménynek (pl. felajánlás, áldozás) is (Római Misekönyv Általános Rendelkezései, 48. pont).

Köznapokon is megvizsgálom az adott mise szövegeit (kezdőének, szentírási olvasmányok, egyetemes könyörgések, áldozási ének stb.), és ezek alapján választom ki a megfelelő éneket a megfelelő helyre (köznapokon általában népéneket).

Tehát az énekválasztás egyáltalán nem véletlenszerűen vagy egyéni kívánalmak alapján történik, hanem gondos odafigyeléssel, liturgikus, pasztorális és szakmai szempontok alapján, szem előtt tartva a Liturgikus Egyházzenei Intézet ajánlásait is.

A kántori hivatás ugyanis egy szakma, hitéleti foglalkozás, annak teológiai és egyházzenei tudományával és alapvetéseivel. A kántor tudniillik

nem csak énekvezető, hanem pedagógiai szerepe is van azáltal, hogy a méltatlan énekeket száműzi a liturgiából, a helyénvalókat és értékeseket viszont megismerteti a gyülekezettel.

Liturgikus énekválasztási szempont tehát pl. az adott napnak és cselekménynek való megfelelés (ez a legfontosabb); pasztorális szempont pl., hogy alkalmazkodjon az ének a cselekmény hosszához, ne kelljen a papnak túl sokat várnia (a liturgiát a pap vezeti és nem a kántor); szakmai szempont pedig, hogy megfelelő arányban legyen gregorián ének (aminek az első helyet kell elfoglalnia, RMÁR, 41. pont), esetleg kórusmű és a nép által is énekelhető népének a szentmisében; a II. vatikáni zsinat tanítása szerint ugyanis a híveknek is tevékenyen be kell kapcsolódnia nem csak gesztusaival (felállás, térdelés stb.), hanem imádságával, énekével és feleleteivel is a liturgikus ünneplésbe (SC, 48. pont), hiszen őértük végezzük a liturgiát. Őértük, de az egyház szándéka szerint. Ezt fontos megérteni.

Ha valamit nem értünk a liturgiában, az nem jelenti azt, hogy annak ne lenne értelme, sőt, valószínű, hogy éppen sokkal mélyebb értelme van, mint gondolnánk.

Az énekekhez visszatérve, számos előírást megfogalmaz a RMÁR. Például, hogy a szentmisén csak az egyház (vagy a helyi Katolikus Püspöki Konferencia) által jóváhagyott énekek szólalhatnak meg (RMÁR, 48. pont), ami azt jelenti, hogy szövegük teljes összhangban van a katolikus tanítással, dallamuk pedig értékes, művészi dallam. A dallamok és szövegek szelektálását hazánkban a Magyar Liturgikus és Egyházzenei Intézet végzi.

Az elsőszámú énekeskönyv a *Graduale Romanum*, mely latin nyelven és kizárólag gregorián dallamon tartalmazza az egyházi év minden egyes miséjének teljes énekrepertoárját, ezt használják pl. a Vatikánban is a pápai

szentmiséken. Ez a hivatalos római karkönyv. Használatát azonban nem lehet minden templomban maradéktalanul bevezetni, mert az igényes, művészi, ugyanakkor bonyolult dallamokat az egyszerűbb híveknek nehéz lenne megtanítani. A különböző országok Katolikus Püspöki Konferenciái ezért jóváhagyhatnak olyan énekeskönyveket is, amelyekben az adott nemzet katolikus énekei találhatók, olyanok, amelyek megfelelnek az egyházi követelményeknek (szent, egyetemes, művészi), mégis könnyebb őket énekelni és megtanítani. Így egyszerre lesz katolikus (egyetemes) és nemzeti sajátosságú az éneünk.

Ilyen énekeskönyv hazánkban első sorban a *Hozsanna* (és annak orgonakíséretes kiadása, a *Szent vagy, Uram!*), az *Éneklő Egyház* és a *Graduale Hungaricum*, melynek épp a minap mutatta be az orgonakíséretes kötetét a kiadó, a gödöllői premontrei rend. A *Misekönyv* azon kívül, hogy előírásokat fogalmaz meg és szabályozza a liturgia menetét, többek között közli a mise kezdő és áldozási énekeit is. Ezt tekintjük a kiindulópontnak.

A szentmise két legfontosabb éneke tehát a kezdőének (introitus) és az áldozási ének (communio). Ezek szövege mindig szorosan kapcsolódik az adott naphoz vagy ünnepelt misztériumhoz, így minden misének saját kezdő- és áldozási éneke van. Ezek gregorián énekek, melyek a *Graduale Romanum*ban találhatók meg, latinul, illetve egyszerűbb dallamon, szintén latinul a *Graduale Simplex*ben.

Az *Éneklő Egyház* és *Graduale Hungaricum* a Simplex mintáját követve főleg ún. típusdallamokon és magyar szöveggel közli ezeket az énekeket, melyeket így már a híveknek is könnyebben meg lehet tanítani. A legteljesebb énekanyaggal ezek közül azonban a *Graduale Hungari-*

(Folytatás a 10. oldalon.)

A SZENTMISE ÉNEKEINEK MEGVÁLASZTÁSA

(Folytatás a 9. oldalról.)

cum rendelkezik, melynek bevezetését plébániánkon már tavaly megkezdtem. A karanténos, közvetítő (nép nélküli) időszak jó lehetőség volt arra, hogy szóló előadásban megismertessem ezeket az énekeket a gyülekezettel.

Következő számunkban a szentmise konkrét énekeit, azok történetét, szerkezetét fogjuk áttekinteni, izgalmas téma lesz. Addig is kellemes, imádságos nyári időtöltést kívánok minden kedves olvasónak.

SZENT JÓZSEF MÁRIÁHOZ MEGY

Nagy örömmel és hatalmas várakozással készültünk a 2021. június 5-ei gyalogos homokkomáromi zarándoklatra. Tamás atya személye mindig garancia a jó hangulatra, a tartalmas lelki épülést biztosító együttlétre.

A napot fagyizással Kiskanizsán indítottuk. Az egyre emelkedő hőmérsékletet feledtette a sok mókázás, vídám beszélgetések és természetesen a közösen elmondott imák. Utunk során nem csak gyalogoltunk, kihasz-

náltuk a táj nyújtotta lehetőségeket: szalmabálán barátságot elmélyítő beszélgetést folytattunk Tamás atyával.

A kegytemplomhoz érve hálaadó imát mondtunk, majd az idő hátralevő részét közös játékkal a szabadban töltöttük.

Köszönjük Tamás atyának a hatalmas élményt a tartalmas napot. Izgalommal várjuk a folytatást!

Petőházi Márk
Laczó Csongor

Lapunk megjelenését
Nagykanizsa Megyei Jogú Város
Önkormányzata támogatja.

REJTVÉNY GYEREKEKNEK

Mozaiszavak

1. Isten képességet adott annak felismerésére, hogy mit tegyünk. Mi ez?

T E R E M K I S I L L E

2. Azt, hogy mit tegyünk, lelkiismeretünk az egyik sarkalatos erény által hozza tudomásunkra. Melyik ez?

S O S K Á G O

3. „Ha be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsokat!” Kinek mondta ezt Jézus?

A J Ú N A K G A Z D I F G A

4. „Íme, mostantól fogva boldognak hirdet engem minden nemzedék.” Kinek mondta ezt Mária?

É S Z R E B E T N E K

5. Aki teremtményt imád, arra ezt mondjuk.

N Y I M A D Ó V Á L B Á

6. Jézus örömhíre.

M E L A V É N I G U

7. Aki bizonyos dolgok, számokat és napokat sorsdöntő erejében hisz.

B Á S A N O B

Ha az első megoldásnál az 1., a másodikonál az 1., a harmadikonál a 11., a negyediknél 2., az ötödiknél a 11., a hatodiknál az 1., a hetediknél a 7. betűket összeolvasod, akkor egy világhírű búcsújáróhely nevét kapod.

A búcsújáróhely neve:

.....

Bibliai posta

1. Éppen egy 2285 m magas hegy-csúcsról csodáljuk a környéket, egyébként annak idején itt kapta meg Mózes a Törvényeket.

2. Most egy nagyon sok mindenről híres városban vagyunk. Máté apostolt itt hívta meg Jézus. Az az érdekes eset is itt történt, amikor egy bénát a tetőn át eresztették le Jézushoz.

3. Sok szeretettel gondolunk rátok a galileai dombok közt fekvő városkából, ahol Jézus gyerekkorát és if-

júságát töltötte. Fura elgondolni, hogy Jézus idejében jelentéktelen kis falu állt itt.

4. Ma abban a lenyűgöző városban időzünk, amelyik történelmileg is az egyik legjelentősebb számunkra. Hiszen Jézus itt halt kereszthalált, tanítványai itt voltak tanúi feltámadásának, itt formálta közösséggé a Szentlélek az összegyűlt tömeget.

5. Afrika legnagyobb folyópartja mellől írunk nektek. Most mesélték a helybeliek, hogy ősszel, amikor a folyó eléri legmagasabb szintjét, a part menti területeket elárasztják, így öntöznek. Amikor pedig vége az áradásnak, bevetik a feláztatott területeket. Több ezer éve ez a folyó ringatta a kosarat, amelyben Mózes feküdt.

Melyik a kakukktojás?

1. Péter, András, Zakeus, Jakab, János.

2. Márk, Jakab, Lukács, János, Máté.

3. Atya, angyalok, szentlélek, fiú.

4. Efezus, Filippi, Laodicea, Kollosse.

NYÁRI MISEREND

A szentmisék rendje:

2021. július 5—30-áig, (hétfőn, kedden, szerdán és pénteken) hétköznapi szentmisék nem lesznek.

2021. július 5—30-áig, szombaton 16.30 Palin, 18.00 alsóvárosi templom. Vasárnap 8.00, Palin, 9.30, 11.00, 18.00 alsóvárosi templom.

Augusztus 2-ától szokásos a szentmisék rendje.

Július hónapban a közösségi alkalmak is szünetelnek, a bérmlási felkészítő is.

A plébániahivatal július 12—17-éig, és július 26—30-áig zárva tart.

Ünnepek:

Augusztus 5. Urunk színeváltozása, alsóvárosi templom 18.00 óra szentmise.

Augusztus 14., szombat 16.00 Palin, elsőáldozás.

Augusztus 15., vasárnap, Nagyboldogasszony ünnepe.

Augusztus 20. Államalapító Szent István király ünnepe, Palin 8.00, al-

sóvárosi templom 09.30 és 18.00 (város miséje).

Hittanos és ifjúsági kirándulások:

Július 3., szombat

Július 24., szombat

Augusztus 21., szombat

Balaton miserend vasárnaponként:

Balatonfenyvesen, a Szent Erzsébet-templomban 8 órakor.

Balatonfenyves-alsón, a Szűz Mária Szent Szíve-templomban 9.15 órakor.

Balatonkeresztúron, a Szent Kereszt Felmagasztalása-templomban 11 órakor.

Balatonmáriafürdőn, a Nagyboldogasszony-kápolnánál 18 órakor.

A hétköznapi szentmisék 18 órakor kezdődnek:

kedden Balatonkeresztúron, szerdán Balatonmáriafürdőn, csütörtökön Balatonfenyves-alsón, pénteken Balatonfenyvesen.

A megfejtéseket az

iroda@szentjosefplebania.hu

e-mail címére kérjük beküldeni 2021. augusztus 15-éig. A helyes megfejtők között ajándékokat sorsolunk ki.

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja:

Szent József Plébánia, Nagykanizsa

www.szentjosefplebania.hu

www.facebook.com/szentjosefnagykanizsa/

Felelős kiadó:

Csorba Tamás plébános

Szerkesztő:

Dr. Kökényes Julianna

Az újságot írták:

Csorba Tamás, Domján József,
dr. Kökényes Julianna, Maresch Dániel,
Marics József, dr. Solymár Mátás

A fényképeket készítették:

Göndics Jánosné, Lengyák András

Tördelőszerkesztő:

Lengyák András

KÉPES MOZAIK

